

synes vi i Dansk Folkeparti er helt fair, også i forhold til offeret.

Kl. 17:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Karina Lorentzen som ordfører.

Kl. 17:10

(Ordfører)

Karina Lorentzen (SF):

Det er en utrolig stor psykisk belastning at være varetægtsfængslet eller at have en langvarig sigtelse hængende over hovedet på grund af den usikkerhed, der er forbundet med det. Vi ved, at psykisk syge varetægtsfængslede har større risiko for at begå selvmord eller selvmordsforsøg, og at de raske har en forøget risiko for at blive psykisk syge under en varetægtsfængsling. Varetægtsfængslede står i et socialt vakuum, hvor de ikke har ret til sociale handlingsplaner og ikke modtager megen undervisning eller har beskæftigelse. Fra et resocialiseringssynspunkt er det ikke særlig opløftende.

Lovforslaget er en forbedring i forhold til den nuværende lovgivning, når det foreslår maksimale perioder, hvor man kan være varetægtsfængslet. Derfor støtter SF forslaget, men vi må samtidig sige, at det ikke er ambitiøst nok. Perioderne er stadig lange og helt uacceptable for unge under 18 år. For unge under 18 år gælder, at der bør udvikles passende varetægtsurrogater, der passer til den aldersgruppe, da det særlig for unge må vurderes at være en stor belastning.

SF er også bekymret for den gummiparagraf, der under særlige forhold kan udvide varetægtsfængslingens tidsmæssige udstrækning. Dog anerkender vi, at komplicerede sager kan gøre det nødvendigt, da vi heller ikke er interesseret i, at sigtede personer skal gå fri eller komplicere sagen ved at blive sat på fri fod.

Det er endvidere positivt, at der ved langvarige sigtelser inden for en bestemt tidsramme – om end den også er lang – skal ske en underretning af den sigtede om, hvornår afgørelsen kan finde sted. Det må også anses for at være en forbedring af retssikkerheden, at der er mulighed for at få domstolene til at fastsætte et tidspunkt for en afgørelse.

Det er fornuftigt, at lovforslaget tilskynder, at sagsbehandlingen skal fremmes via forskellige initiativer, men det er vigtigt, at domstolene får de nødvendige ressourcer til at fremme sagerne. Særlig initiativet med, at hovedforhandlingen skal berammes, senest 2 uger efter at anklage-

skriftet er modtaget, kan lægge pres på domstolene. Det er vigtigt, at denne del af processen bliver overvåget – særlig nu, hvor domtolene er inde i en omstillingsproces.

Kl. 17:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Tom Behnke.

Kl. 17:13

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Lovforslaget her er, som det er blevet nævnt, et rigtig godt lovforslag, der jo primært sigter mod, at domstolene kommer til at kunne arbejde hurtigere og mere effektivt, og at sagerne ikke trækkes unødigt i langdrag, eller der går unødigt lang tid, inden sagerne kommer for ved domstolene, nemlig ved, at retterne fremover har større mulighed for at gå ind og vurdere, om det er en rimelig tid, der går, inden den forsvarer, man har udvalgt sig, har tid til at møde op i retten. Vi ved jo godt, at nogle forsvarere er så populære, at de har så mange sager, at der kan gå rigtig lang tid, inden de har tid til at møde op ved retten og få sagen gennemført, og det er sådan set ikke rimeligt, hverken for den tiltalte eller for domstolene. Der må det være hensigtsmæssigt, at vi får sagerne ekspederet og kommer videre. Alene det tiltag er rigtig godt.

Derudover indeholder forslaget jo også yderligere to elementer. Det ene er i forlængelse af, at vi havde et lovforslag, hvor vi gik ind og begrænsede muligheden for længden af isolationsfængslinger netop af hensyn til den mistænkte, den varetægtsfængslede, den isolationsfængslede, for der er ingen tvivl om, at det er en belastning at sidde isolationsfængslet. Naturligvis kan det være nødvendigt, at man bliver isolationsfængslet, men her lavede vi altså nogle spilleregler for og nogle reduktioner i længden af, hvor længe man kan sidde isolationsfængslet.

I forlængelse af det kommer så det her lovforslag, der tager fat på længden af varetægtsfængslinger, som jo så er blevet behandlet i en betænkning, og vi er meget enige i, at det er hensigtsmæssigt, at vi laver nogle klare spilleregler for varetægtsfængslinger, og at vi laver nogle begrænsninger på, hvor længe man kan sidde varetægtsfængslet, for det er unægtelig en belastning at sidde varetægtsfængslet.

Omvendt skal det selvfølgelig også være sådan, at det er muligt at varetægtsfængsle. Hvis man af hensyn til sagens opklaring har behov